

U s t a w a

z dnia 7 czerwca 1921 r.

o opłacaniu nadzwyczajnych kar za zwłokę od wymierzonych, a nie zapłaconych w terminie podatków i opłat stemplowych (należności stemplowych i bezpośrednich), tudzież taks, oraz o kosztach przymusowego ściągania tychże należności skarbowych.

Art. 1. Od wymierzonych podatków i opłat stemplowych (należności stemplowych i bezpośrednich) tudzież kar, w terminie przepisany nie wpłaconych, opłaca się zamiast normalnych odsetek kary za zwłokę w myśl następujących postanowień.

Art. 2. Od kwot, w dniu wejścia w życie tej ustawy zalegających, oraz dopiero płatnych po wejściu w życie tej ustawy, a niewpłaconych w terminie właściwym, oblicza się po upływie dni 30-tu od właściwego terminu płatności, zamiast normalnych odsetek, należących się w myśl osobnych ustaw i przepisów, kary w wysokości 3⁰/₀ za każdy miesiąc zwłoki w pierwszym kwartale, 3¹/₀ za każdy miesiąc w drugim kwartale, a po upływie pół roku 4⁰/₀ za każdy miesiąc.

Art. 3. Za zalegające uważa się w myśl tej ustawy te kwoty, które z mocy obowiązujących przepisów można ściągać w drodze egzekucji.

Art. 4. Zasady obliczenia kar za zwłokę stosuje się także w tych wypadkach, gdy na wymierzone podatki, opłaty i taksy uskuteczniłono częściowe wpłaty. Kary za zwłokę oblicza się od kwot zalegających.

Art. 14. Z chwilą wejścia w życie niniejszej ustawy tracą moc wszystkie specjalne przepisy, normujące pobieranie kosztów przymusowego ściągania należności skarbowych, zawarte w ustawach lub rozporządzeniach, obowiązujących w tymże terminie.

Marszałek:

Trąpczyński

Prezydent Ministrów:

Witos

Minister Skarbu:

Steczkowski

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:

W. Kucharski